

Kære publikum, kære gæster, kære venner

De fleste af os oplever nok en gang i mellem, at tiden går langsomt. En dag kan føles lang, og mange har nok sagt, når det er blevet fredag, at det har været en lang uge. Så dage og uger kan føles lange – det er noget helt andet med måneder og år. De flyver af sted! Derfor er det også meget mærkeligt at være her i dag og fejre, at Det Fynske Kammerkor i år har eksisteret i 30 år. Det er ikke til at forstå.

Når man ser på den nuværende holdopstilling er der 6, der har været med helt fra starten. Mange er kommet til siden, nogle er gået ud igen, andre er kommet ind igen og flere er kommet til. Det har været lidt svært at tælle op, men hvert fald over 100 sangere har været med i en kortere eller længere periode. Vi har dog heldigvis været i stand til at forny os. I dag er der faktisk 7 kormedlemmer, der end ikke var født for 30 år siden. Det skyldes overvejende en stor tilgang af unge, søde, velsyngende og meget pæne mennesker fra Esbjerg. Det ligner en regulær fødekæde. Faktisk er der så mange, at de har dannet en fraktion under Det Fynske Kammerkor. De optræder ved særlige lejligheder under navnet "Rød Stue".

Hvad er det så blevet til på de 30 år? Det er blevet til ca 1000 korprøver, ca 300 koncerter, rigtig mange koropvarmninger, ca 30.000 kopper kaffe, og nok lige så mange stykker kage, mange gode fester og enkelte værtshusbesøg, 9 korrejser, 1 korkonkurrence, som vi i øvrigt vandt. Vi har lavet 5 cd helt alene og medvirket på yderligere 7.

Vi er jo overvejende et a capella-kor. Vi har det nok bedst i vores eget selskab, men vi har dog mange gange sunget sammen med Odense Symfoniorkester. Det er blevet til flere requier, en masse messer, passioner, familiekoncerter med nissehuer og uropførelse af et enkelt juleoratorium - dog ikke Bachs, for det er kun 30 år vi fylder, men Michael Bojesens juleoratorium i 2014. Og så har vi sammen med Tip Toe Big Band opført al den musik, som Carl Nielsen har skrevet for kor og big band!

Når man kigger tilbage, er det egentlig blevet til en del. Og alt dette har vi nået sammen med kun to faste dirigenter på 30 år. Fra starten i 1988 og frem til pinselørdag 1997 hed dirigenten Alice Joensen, og hun var en rigtig dygtig korleder. Fra pinselørdag til i dag er det Alice Granum, der er vores dirigent, og hun er mindst lige så god! Og jeg vil sige, at dirigentskiftet i 1997 var meget velforberedt – det var nærmest en umærkelig overgang. Det får mig til at tænke på, at hvis du på et eller

andet tidspunkt synes, der skal ske noget med dirigentposten her i koret, Alice – kan du så ikke bare skifte navn igen? Det fungerede rigtig fint sidste gang, synes jeg.

Det Fynske Kammerkor er jo "os", men det er i høj grad også "dig". Vi taler altid og meget gerne om den klang, der kendetegner os. Det er den lyd, der har givet os et trofast publikum, men det er en lyd som er resultatet af dit vedholdende og insisterende arbejde gennem 30 år. Det er en lyd, der viser hvad et kollektiv kan. Et korkollektiv lyder, når det er bedst, af meget mere end summen af de enkelte stemmer, og det er din fortjeneste.

Det er også den lyd, som andre dirigenter ofte bliver lidt mundlamme af. Det lyder selvfølgelig lidt selvfedt, men hvornår skulle vi være selvfede, hvis ikke i dag? Men det er faktisk rigtigt. Når vi synger med andre dirigenter, er der ofte et lille øjeblik, hvor de lige skal finde ud af, hvad det egentlig er, de hører. Og ja – vi synger også somme tider med andre dirigenter. Helst ikke, men det sker. Vi kan især mærke det, når vi bliver varmet op af en anden end Alice – det er slet ikke rart! På det punkt er vi meget forvante. Jeg tror, mange synes, at koropvarmning er et nødvendigt onde, der helst skal overstås hurtigt, men for Alice starter korprøven med opvarmningen. Enkelte gange har du sagt: "Hvorfor kan I ikke synge det nu? Det kunne I da godt i opvarmningen!"

Det er dog ikke kun os, der er "korutro". Det er Alice selvfølgelig også. Vi må jo erkende, at der er andre kor end os i dit liv. Vi synes dog, vi kan se det på dig, når du kommer hjem til Fyn igen. Vi ved jo også godt, at du er efterspurgt – også helt ovre i udlandet. Når du i gamle dage kom med en ny øvelse til koropvarmning, spurgte vi altid: "Har du nu været på kursus igen?" Når det sker nu, spørger vi altid: "Har du nu holdt kursus igen?". Men det er ok, vi kan godt dele dig med andre!

Hvordan er det så at være dirigent for Det Fynske Kammerkor? Jeg tror, du vil sige, at det ofte er spændende – nogle gange måske lidt for spændende! Vi andre nøjes med at blive ældre en dag ad gangen, men jeg tror, at du en gang i mellem oplever at blive meget ældre på utrolig kort tid. I denne lukkede kreds vil jeg nemlig afsløre, at vi er ret utilregnelige. Ofte er vi stabilt gode, men somme tider evner vi virkelig det kollektive black out. Det skete fx for mindre end 14 dage siden. Det var sidste prøve inden en koncert, og vi skulle synge en messe for dobbeltkor af Vaughan Williams. Der er et meget afgørende sted lige før "opstandelsen", hvor vi skal skifte toneart og ramme den samme nye og friske tone. Det er gået fint i ca 30 år, men tirsdag den 22. maj, kunne ingen af os – og det er lidt kritisk, når vi har koncert ugen

efter! Jo, vi er lidt svingende, og dermed ligner vi måske en anden kulturinstitution her i byen – nemlig fodboldklubben OB, men modsat OB kan vi som regel, når vi skal. Og til koncerten den 29. maj, sad den der tone lige i skabet.

Alice, du er meget professionel og du er en rigtig dygtig håndværker, og du har en rigtig stor værktøjskasse at gribe i. Når du underviser dirigentstuderende sammen med os, viser det sig, hvor meget du egentlig ved om korklang. Fx kan du bede en af dine studerende slappe af i lillefingeren og prøve den frase igen – og denne gang lyder det helt anderledes. En lillefinger!

Et af dine mange redskaber er heldigvis humoren. For rigtig mange år skulle du indstudere Bachs Juleoratorium med et helt andet kor end os. På et tidspunkt er der en ældre herre ovre blandt tenorerne, der pænt rækker fingeren op og spørger: "Hvordan lyder 2. tenoren i takt 6 og 7?" Hvortil du uden tøven svarer: "Ganske forfærdeligt!" Han tog det pænt og fik selvfølgelig gennemgået takt 6 og 7. Et andet eksempel er en af de ganske mange lejlighedssange, du har skrevet gennem årene. Et af versene starter sådan: "DFK har 7 tenor', og på skift de går til kor!"

Du fortjener en medalje for lang og tro tjeneste, Alice, og så kunne du jo passende tage en medalje med hjem til din mand også, for du har jo også været med i 30 år, Frede. Som en værdifuld fortolker af vanskelige tekster og en omhyggelig nodearkivarassistent. Jeg ved det ikke, men måske har du ind imellem i dit stille sind funderet over, hvem det egentlig er du er gift med – Alice eller Det Fynske Kammerkor!

Og apropos det - jeg kan se, at vi har haft held til at tage mange af vores koner, mænd, kærester, børn og forældre med, og til alle jer vil jeg gerne på hele korets vegne gerne sige tak og undskyld! Vi ved godt, at vi i perioder måske ikke altid har været helt nærværende, og at det ikke altid har været lige populært, når vi har sagt noget i retning af: "Jeg er for resten væk 2 søndage i december og 4 aftner lige op til jul!" Men vi er glade for, at I bærer over med os, for det musikalske fællesskab vi har i Det Fynske Kammerkor er noget, der for os er meget betydningsfuldt.

Nu vil jeg slutte med at sige tak for de første 30 år og tusind tak til alle jer, der valgte Rådhuset frem for stranden i dag.

Tak.